

RAKU

WORKS FROM THE
CERAMICS COLLECTION
AT THE INTERNATIONAL
CERAMIC STUDIO

SCHRAMMEL Imre HU
Queen *Királyné* 1988

RAKU

WORKS FROM THE INTERNATIONAL CERAMIC STUDIO COLLECTION

Raku, the Japanese expression meaning enjoyment or happiness has many connotations. It is the name given to the particular technique, a philosophical state of mind and a religious endeavour - or possibly a combination of all three.

When most ceramists think of Raku they think of what should be technically called Western raku – a process in which the work is removed red hot from the kiln and subject to a post firing reduction or smoking which blackens the raw clay and causes crazing in the glaze surface. It is probably the most exciting and spectacular of all pottery techniques. However as a medium, raku is more decorative than utilitarian.

To most people in the ceramic world the name Paul Soldner is inevitably linked with raku. He was first introduced to ceramics by Katie Horsman (Head of Ceramics, Edinburgh College of Art) when she was a visiting lecturer to the U.S.A. in 1954 and he then enrolled at the Los Angeles County Art Institute where Peter Voulkos was teaching. It was a period of great experimentation for American ceramics in which the function of an object was no longer considered of paramount importance. Ceramics was seen to be a medium of expression in which full rein should be given to chance and spontaneity.

It was in 1960, and then only by chance, that Soldner became involved with raku. He was asked to provide an interesting pottery demonstration for students at a Crafts Fair. All he knew was what he had read in 'A Potter's Book' by British potter, Bernard Leach. A simple kiln was built, bisqued pots lying around were used and glazes were improvised, mainly based on lead. The results were disappointing with very shiny bright colours. In order to improve the surface he rolled the hot pots in leaves lying on the floor – Raku as we know it was born.

Paul SOLDNER US
International Ceramics Studio, 2004

Traditional Japanese raku, and historically the first raku, incorporated a masterful command of asymmetric balance in design and a highly developed tactile appreciation of materials. Raku offers our Western culture insight into new concepts of beauty. Whereas we have long admired balanced symmetry, unblemished surfaces and rigid machine like control as examples of perfect craftsmanship, raku, in contrast, places emphasis upon the beauty of the accidental and spontaneous.

This is not to say that raku requires little control or training. Indeed, unless it is approached with respect and experience gained from a prolonged involvement with its aesthetic and physical limitations, the making of raku becomes little more than an amusing trick.

In the spirit of raku, there is a necessity to embrace the element of surprise. There can be no fear of losing what you planned. In the spirit of raku follow no absolute plan, be secure in change, learn to accept another solution, and finally prefer to gamble on your intuition.

The raku kiln is often seen as a symbol of experimental involvement with heat and ceramic, in contrast to the production kiln and its repetitious control. The introduction of more controllable, efficient and portable ceramic fibre kilns made this technique more accessible to potters and the popularity of raku has grown rapidly in recent years.

It is in the ability to control the design, decoration and carbonising of the unglazed areas to a totally individual level, added to the inevitable and unpredictable movement of crazing and shadows across the surfaces that, for me, the intrigue of raku lies.

Steve MATTISON

KONTOR Enikő HU
Grass-tree-flower vase *Fű-fa-virág váza* 2014

BOSZOGI Ágnes HU
Laocoön Group (detail)
Laocoón-csoport (részlet) 1989

Susan HALLS GB
The best dog *A legjobb kutya* 1996

Susan and Steven KEMENYFFY US
Standing vase *Álló váza* 1997

RAKU

ALKOTÁSOK A GYŰJTEMÉNYBŐL

A japán "raku" kifejezést magyarra az "élvezet" vagy "boldogság" szavakkal fordíthatjuk - de sok mellékjelentése is van a szónak. Így neveznek egy bizonyos technikát, egy filozofikus lelkiállapotot és egy vallásos jellegű törekvést is - vagy akár e háromnak az ötvözetét.

Amikor a "raku"-ról beszélünk, akkor a legtöbb keramikus ez alatt azt érti, amit technikai értelemben "nyugati rakunak" kellene nevezni - nevezetesen azt a folyamatot, amelynek során a keramikus a készülő művet a vörös-izzás állapotában veszi ki a kemencéből és így égetés utáni redukciónak vagy füstölésnek veti alá, ami a nyers agyagot befeketíti és a mázas felszín repedezettségét okozza. Mondhatjuk, hogy jószerivel ez a legizgalmasabb és leglátványosabb technika valamennyi égetési eljárás között. Mindazonáltal, a raku inkább tekinthető dekoratív, mint használati célt szolgáló médiumnak.

A kerámia világában a legtöbbünknek Paul Soldner neve kapcsolódik elválaszthatatlanul a rakuhoz. Soldner először Katie Horsman révén került kapcsolatba a kerámia művészetével, amikor Horsman, az Edinburgh Művészeti Főiskola Kerámia Tanszékének vezetője (Head of Ceramics, Edinburgh College of Art) 1954-ben vendég-professzor volt az USA-ban. Soldner ennek nyomán lett a hallgatója a Los Angeles-i Megyei Művészeti Intézetnek (Los Angeles County Art Institute), ahol ekkor Peter Voukos tanított. Ez az amerikai kerámia nagyszerű kísérletezési időszaka volt, amikor egy adott tárgy funkciója már nem számított elsődleges fontosságúnak. A kerámiára úgy tekintettek, mint a kifejező erő olyan közvetítő eszközére, amely szabad folyást, tág teret enged a véletlen esetlegességnek és a spontaneitásnak.

1960-ban történt, és csupán a véletlennek köszönhetően, hogy a raku Soldner érdeklődési körébe került. Felkérték, hogy egy Kézműves Vásáron diákoknak tartson egy kerámiával foglalkozó érdekesítő bemutatót. A témáról mindössze annyit tudott, amit Bernard Leach, egy brit fazekas-művész "Egy fazekas könyve" ("A Potter's Book") című könyvében olvasott. Épített egy egyszerű égetőkemencét, itt-ott talált zsenyélt kőedényeket használt fel és - főként ólom-alapú - mázakat improvizált. Az eredmény, a nagyon fényes felület és az élénk színek együttese azonban csalódást okozott. A felszín tökéletesítése érdekében a még forró edényeket a szanaszét heverő levelekbe burkolta - ez volt a ma általunk ismert raku születése.

Meri WELLS GB
Sea creature *Tengeri Lény* 1992

KECSKEMÉTI Sándor HU
Sculpture. 2016

A hagyományos japán raku - ami történelmileg az első raku volt - a design és az anyagok rendkívül fejlett tapintási érzékelése közötti aszimmetrikus egyensúlyt mesteri módon jelenítette meg. A raku a mi nyugati kultúránk számára a szépség újszerű felfogásába nyújt bepillantást. Míg nekünk a tökéletes mesterségbeli tudást a régóta csodált, kiegyensúlyozott szimmetria, a makulátlan felületek és a gépeket idéző szigorú szabályozottság példázza, a raku - éppen ellenkezőleg - a véletlenszerűen, spontán módon előálló szépségre helyezi a hangsúlyt.

Ez nem jelenti azt, hogy a rakuhoz nincs szükség a folyamat szabályozására vagy a képzettségre. Valójában, hacsak nem mélységes tisztelettel és az eljárás esztétikai és fizikai korlátaival való hosszú ismerkedés során szerzett tapasztalatokkal közelítünk hozzá, a raku készítése alig lesz több egy szórakoztató trükknél.

A raku szelleme megkívánja, hogy szerepet kapjon a meglepetés. Az alkotóban nem munkálhat a félelem, hogy nem a tervei szerint alakul a mű. Akkor alkotunk a raku szellemében, ha nem pontosan rögzített tervet követünk, ha változásokkal szembesülve sem veszítjük el a magabiztosság érzését, ha megtanuljuk elfogadni a várttól eltérő megoldást, s végül hagyjuk, hogy az intuíció úgy működjék az alkotás folyamán, mintha szerencsejátékot üznénk.

A raku égetőkemencét gyakran tekintik úgy, mint a hővel és kerámiával folytatott kísérletezés szimbólumát, szemben azzal a gyártásban használt kemencével, ahol a tárgyak szabályozott, ismétlődő előállításuk történik. Az egyre több jól ellenőrizhető, illetve szabályozható, hatékony és hordozható kerámiaszálas paplankemence könnyebben hozzáférhetővé tette ezt a technikát a keramikusok számára és a raku népszerűsége gyorsan nőtt az utóbbi években.

Ami az én számomra a raku ingerlően izgalmas titkát jelenti, az a design, a dekoráció és a máz nélküli területek teljesen egyénivé feketítése, amelyet a felületeken elkerülhetetlenül és előre meg nem jósolható módon futó repedések és árnyékok játéka tesz varázslatosan egyedivé.

Steve MATTISON

Paul GENNINGS AU and John WHEELDON GB, 2014

Steve MATTISON GB
We are still here, *Még mindig itt vagyunk.* 2006
Oil raku, silkscreen print.

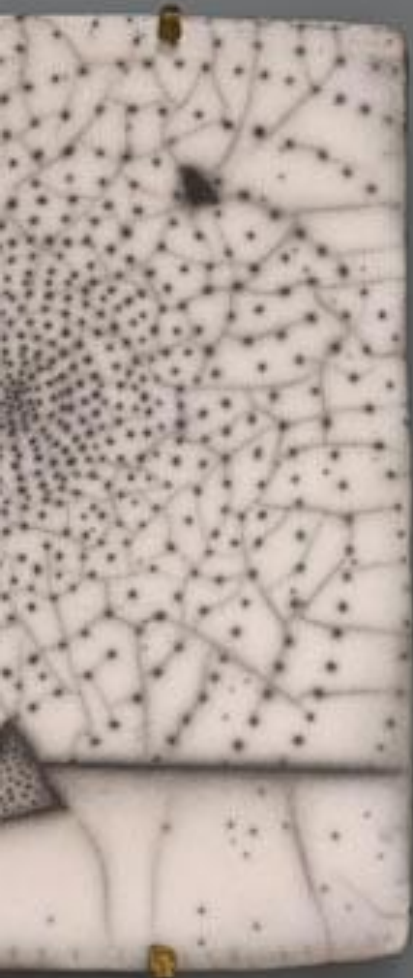
David ROBERTS GB
Black on black *Fekete a feketén* 2009

Ben PETERMAN DK
Book of your history *Történeted könyve* 1984

Theodora CHORAFAS GR
Picture I - III Kép I - III 1999

KUZSEL Gabriella HU
Diabolo rattle *Diaboló csörgés* 2004

Alan WATT AU
Broken earth *Törött földformák* 1993

John WHEELDON UK
Raku vase *Raku edény* 2014

CONTEMPORARY CERAMIC COLLECTION

For almost four decades the International Ceramics Studio in Kecskemét has created an inspirational meeting place for creative artists from all corners of the world, a centre of international exchange, allowing artists to work alongside others from a variety of culturally diverse backgrounds.

The Contemporary Ceramics Collection, now grown into a major collection in European and international ceramics, is an important historical document of the first 40 years of the studio's existence, now containing around 4000 pieces of ceramic art from over 500 artists from 45 countries. The uniqueness of this collection is all the pieces were created in the Studio, donated by invited and participating artists wishing to enrich this cultural archive of world ceramic art.

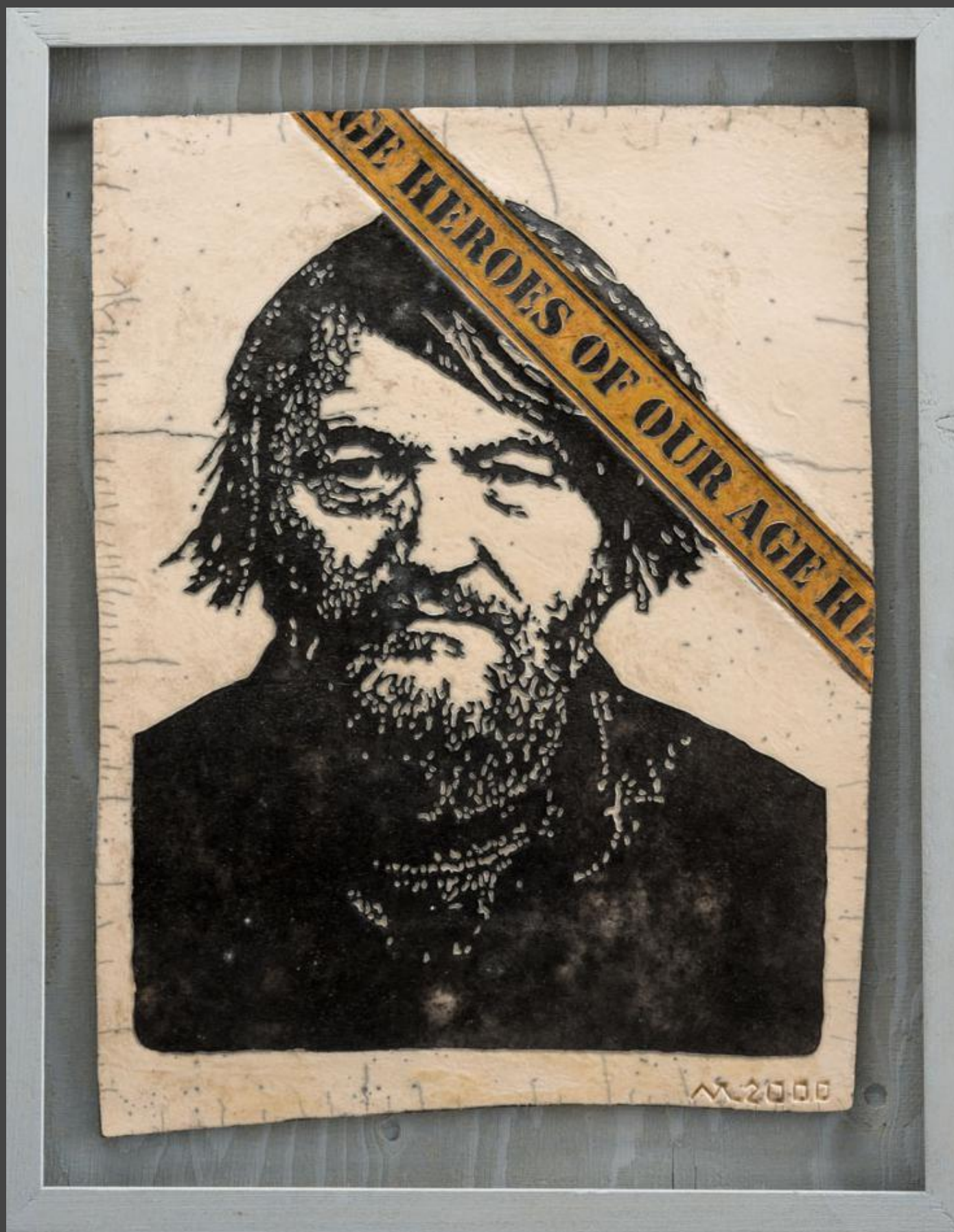
While it is impossible to display the entire collection a substantial selection is permanently displayed in the Studio's Loft Gallery in Kecskemét and exhibitions regularly travel to other galleries both in Hungary and internationally.

KORTÁRS KERÁMIA GYŰJTEMÉNY

A Kecskeméti Nemzetközi Kerámia Stúdió közel négy évtizede biztosít inspiráló találkozóhelyet a világ különböző szögeiteiből érkező alkotóművészek számára.

A Kortárs Kerámia Gyűjtemény mára az európai és nemzetközi kerámia egyik kiemelkedő gyűjteményévé nőtte ki magát, nagyon fontos történelmi hagyatéka a stúdió első 40 évének, és ma a világ 45 országából érkezett több mint 500 művész által készített közel 4000 műalkotást foglal magába. E gyűjtemény egyedisége abban rejlik, hogy minden egyes darabja a Stúdióban készült, és az ide meghívott, itt alkotó művész adományozta a stúdiónak azzal a szándékkal, hogy a világ kerámiaművészetének kulturális arhívumát gazdagítsa.

Míg a gyűjteményt fizikailag lehetetlen teljes terjedelmében kiállítani, egy jelentős válogatás állandó kiállításként megtekinthető Kecskeméten, a Stúdió Padlás Galériájában, illetve a műalkotásokból rendszeresen szervezünk időszakos kiállításokat magyarországi és külföldi helyszíneken.

ANTAL András HU
Hero of the Age *A kor hőse*, 2000

SZALAI László HU
Authority *Hatalom* 2001

Jozsef KURAHJEK FR
Crucifix *Feszület* 1991

BERZY Katalin HU
Iron *Vasaló* 1999

Susan HALLS GB, 2013

John WHEELDON GB, 2014

A kiállítás 2017. június 2-án, nyílt meg.
Museion no. 1, Budapest
The exhibition opened on 2nd June, 2017.
Museion No. 1, Budapest

Köszöntőt mondott
Welcome by
STROHNER Márton

Megnyitotta
Opening speech
Steve MATTISON.

A kiállítási anyagot valogatta és rendezte
Exhibition selection and Design
STROHNER Márton
Steve MATTISON

Fényképezte
Photographs
ÁMENT Gellért
Steve MATTISON
Katalin MATTISON
SOMODI Rita

A katalogust és a reklámanyagot tervezte
Catalogue and publicity design
Steve MATTISON

Fordítás
Translation
TAMÁS Ferencné

Kecskeméti Kortárs Művészeti Műhelyek
Nemzetközi Kerámia Stúdió
Kecskemét Contemporary Art Workshops
International Ceramics Studio
6000 Kecskemét, Kápolna u. 11.
Hungary

www.icshu.org

